

at vi også bidrager til at brede debatten ud, ved at vi drøfter sagerne åbent her i Folketinget.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Om godt 2½ måned overtager Danmark EU-formandskabet fra Spanien. EU-formandskaber følger hinanden som løbere i et stafetløb. Det er sjældent, at ét formandskab både påbegynder og afslutter en sag, sager overtages og videregives af det ene formandskab til det næste, og derfor er et velfungerende samarbejde mellem to formandskaber vigtigt.

Kl. 14.15

Jeg ser frem til et godt skifte mellem det spanske og det danske formandskab. Der er en naturlig sammenhæng mellem de centrale hovedprioriteter for de to formandskaber, det gælder ikke mindst udvidelsen, som jo er en afgørende fælles målsætning.

Forberedelserne til skiftet har været i gang længe, og siden årets begyndelse har Spanien og Danmark arbejdet sammen i den såkaldte trojka. Der er tæt kontakt på alle niveauer.

Erfaringerne fra samarbejdet med det spanske formandskab har været gode. Der er tale om et målrettet og professionelt formandskab. Det bekræftes af de resultater, som allerede er opnået fra spansk side, jeg tænker her først og fremmest på udfaldet af Det Europæiske Råds møde i Barcelona i marts. Her lykkedes det at give Lisabonprocessen ny kraft, ny fremdrift, selv om en række EU-lande står over for vigtige nationale valg.

Jeg var bestemt gerne gået videre, men konklusionerne fra Barcelona indeholder fremskridt på en række områder, f.eks. med hensyn til energiliberalisering, og samtidig indeholder konklusionerne klare tidsfrister, der sætter rammer for arbejdet fremover, tidsfrister, der i vid udstrækning også vedrører det danske formandskab.

Det spanske formandskab er nu gået ind i sin afsluttende fase. Fokus er rettet frem mod det kommende topmøde i Sevilla i juni, og set fra et dansk synspunkt tegner to centrale diskussioner i Sevilla til at blive for det første fastlæggelsen af EU's linje frem mod verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i september, og for det andet opfølgningen på rapporten fra Rådets generalsekretær, Solana, om, hvordan vi skal indrette samarbejdet i Ministerrådet og i Det Europæiske Råd fremover. Det er en drøftel-

se, der forhåbentlig munder ud i beslutninger om bl.a. større åbenhed med virkning allerede fra og med det danske formandskab.

Herudover er det afgørende spørgsmål frem mod Sevilla set med danske øjne: Hvor langt kan det spanske formandskab bringe udvidelsesforhandlingerne?

Svaret tegner til at blive positivt. Man vil sandsynligvis komme ganske langt, der arbejdes godt og målrettet fra formandskabets og Kommissionens side, og der spores vilje til resultater hos såvel medlemsstater som kandidatlande.

Jeg lægger ikke skjul på, at vi fra dansk side gerne ser, at vi den 1. juli alene står med de budgettunge kapitler og spørgsmål om institutioner, alt andet bør så vidt muligt være på plads. Det understreger jeg også i forbindelse med mine samtaler med kollegaer, både i EU-lande og kandidatlande. Jo flere kapitler, det lykkes at lukke for Spanien, jo bedre et udgangspunkt for det danske formandskab.

Udvidelsen bliver naturligvis det danske formandskabs hovedprioritet, og ambitionen er klar, nemlig at afslutte udvidelsesforhandlingerne med op til 10 kandidatlande på topmødet i København i december.

Jeg gennemfører for tiden et ganske omfattende rejseprogram, og det er mit indtryk, at der er en klar forståelse i såvel EU-lande som kandidatlande for, at tiden nu er inde til at levere i forhold til løfterne, men samtidig er det klart, at vi står over for en række komplicerede problemer: landbrug, strukturfonde, budget, der er usikkerheden om, hvorvidt alle 10 lande nu også vil være klar, der er det cypritiske spørgsmål, og så er der en folkeafstemning i Irland om Nice-traktaten i efteråret.

Om det lykkes at afslutte 1. runde af udvidelsesforhandlingerne i København, er vi i sidste ende ikke selv herre over, men regeringen er indstillet på at prioritere meget klart; ingen skal bagefter kunne sige, at Danmark ikke gjorde sit yderste for at sikre et succesfuldt resultat.

Dette betyder ikke, at alt så skal satses på udvidelsen, og at al kraft skal ofres på udvidelsen, det ville være fejltagelse. Der er nemlig mange og meget vigtige sager, som skal løses af det danske formandskab, dem må vi ikke forsømme, og det vil vi heller ikke gøre, men hovedprioriteten er klar, det er udvidelsen.

Kl. 14.20

Det er endnu ikke muligt for regeringen at give detaljerede oplysninger om prioriteterne for det danske formandskab bortset fra udvidel-